

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8C/87/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512207214
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2512207214.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: L. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, R., štátneho občana Slovenskej republiky, proti žalovaným: 1. Y. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Č., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, a 2. G. Ž. T., predtým N., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XXA, Č., štátnej občanke Slovenskej republiky, zastúpenej Mgr. Zuzanou Jedličkovou, advokátkou so sídlom Royova 9, Piešťany, o určenie výšky dlhu, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému v 1. rade náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.
- III. P r i z n á v a žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 29.5.2012, doručenou súdu dňa 6.6.2012, sa žalobca domáhal určenia, že žalovaní v 1. a v 2. rade mu dlhujú spoločne a nerozdielne sumu 50.454,75 eura. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok žalobca odôvodnil tým, že ako veriteľ uzavrel dňa 25.10.2017 so žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o úvere, na základe ktorej im žalobca poskytol úver v sume 13.277,57 eura (400.000,- Sk). Žalovaní boli povinní z tejto zmluvy žalobcovi vrátiť sumu 25.227,38 eura (760.000,- Sk) pozostávajúcu z istiny poskytnutého úveru a z príslušenstva, z ktorej uhradili žalobcovi iba sumu 2.655,51 eura. Žalovaným hrozilo, že natrvalo prídu o svoju nehnuteľnosť, ktorou bol úver zabezpečený, navrhli žalobcovi kúpiť predmetné nehnuteľnosti a z výťažku predaja uhradiť ich záväzok zo zmluvy o úvere. Preto strany sporu uzavreli dňa 10.12.2008 kúpnu zmluvu, kedy žalobca zaplatil žalovaným kúpnu cenu za kúpu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. Č., okres T. v sume 73.026,62 eura. Z obdržanej kúpnej ceny žalovaní splatili žalobcovi dlh z úveru v sume 22.571,87 eura a žalobca im vystavil kvitanciu. Okresný súd Piešťany rozsudkom sp. zn. 5C/8/2020 zo dňa 8.11.2010, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/103/2011 zo dňa 20.3.2012, určil, že žalovaní v 1. a v 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností v podiele 1/1, a že kúpna zmluva uzavretá dňa 10.12.2008 medzi žalobcom a žalovanými je absolútne neplatná. Žalobca bol názoru, že okresný súd si v odôvodnení spomínaného rozsudku sp. zn. 5C/8/2010 odporuje, pretože v odôvodnení na strane 6, v odseku 6. odôvodnenia uvádza: „súd zistil, že prevádzajúci uhradil všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere z 25.10.2007, nadobúdateľ odstúpil od zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti,“ pričom na strane 10. uvádza: „teda ani nemohlo dôjsť k splneniu ich záväzkov vyplývajúcich navrhovateľom 1/ a 2/ zo zmluvy o úvere.“ Z toho dôvodu ktorýkoľvek súd, ktorý dostane spomínaný rozsudok do ruky, a dostane sa po stranu 6, zakaždým vyhlási, že žalovaní úver splatili. V

tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie sp. zn. 8C/58/2012. Žalobca vie, že žalovaným vyplatil kúpnu cenu, pričom je jasné, že v záujme žalovaných je nezaplatiť žalobcovi žiadnu sumu, je však otáznou, prečo sa potom snažili mimosúdne dohodnúť so žalobcom pred konečným rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/103/2011. Nakoľko žalobca nemá ani nehnuteľnosť, ani svoje peniaze, ktoré za ňu dal. Keďže súd sa v citovaných rozsudkoch dostatočne nevysporiadal s existenciou záväzku žalovaných vo vzťahu k žalobcovi v konaní o určenie vlastníckeho práva a vytvoril tak stav právnej neistoty, ktorý preukazuje naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení. Navrhol vykonanie dôkazov listinami, a to zmluvou o úvere, príjmovým dokladom o prevzatí kúpnej ceny, rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/8/2010 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/103/2011.

3. Spolu so žalobou žalobca podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne zakázal žalovaným v 1. a v 2. rade scudzit' či založiť nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. Č., obec T., okres T., a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci určenia výšky dlhu žalovaných v 1. a v 2. rade voči žalobcovi. Na osvedčenie naliehavosti neodkladnej dočasnej úpravy pomerov označil ako dôkaz inzerát z internetu o predaji domu a emailovú komunikáciu o neochote žalovaných dohodnúť sa. Uviedol, že z inzerátu zistil, že žalovaní sa snažia predmetné nehnuteľnosti predat' napriek tomu, že spomínané rozsudky neboli ešte právoplatné a na liste vlastníctva bol stále vedený žalobca ako vlastník. Žalobca sa snažil so žalovanými dohodnúť o spôsobe vyrovnania ich záväzku voči žalobcovi, čo odmietali, pričom z obsahu rozsudku Okresného súdu Piešťan dúfajú, že nebudú musieť žalobcovi nič zaplatiť. Po zápise vlastníctva žalovaných k predmetným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností (ďalej aj ako len „KN“) už žalobca nebude mať „právny titul“ na vymáhanie dlhu od žalovaných. V obdobnej veci Okresný súd Trnava zamietol návrh žalobcu na vydanie predbežného opatrenia v spore, v ktorom bol žalobca úspešný avšak žalovaný už nevladnil majetok, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku úspešného žalobcu. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/158/2011, ktorý pripojil k návrhu. Pripojeným rozsudkom sa súd viac nezaoberal, keďže sa týka sporu nesúvisiaceho s prejednávanou vecou.

4. Uznesením č. k. 8C/87/2012-32 zo dňa 12.6.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2012, súd konanie o nariadenie predbežného opatrenia zastavil. Dôvodom vydania tohto uznesenia bolo zistenie, že žalobca sa už návrhom vedeným Okresným súdom Piešťany pod ps. zn. 8C/58/2012 už domáhal nariadenia toho istého predbežného opatrenia proti tým istým žalovaným, vychádzajúc z rovnakých skutkových tvrdení, vo vzťahu k tým istým nehnuteľnostiam, o ktorom rozhodol súd uznesením č. k. 8C/58/2012-15 zo dňa 3.5.2012, ktorým návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol čo zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Poukázal na stanovisko č. 25/2011 občianskoprávneho kolégia NSSR zo dňa 16.5.2011 k výkladu ust. § 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 a § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej.

5. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe nevyjadril.

6. Žalovaná v 2. rade navrhla žalobu zamietnuť predovšetkým z dôvodu, že žalobca nemá na požadovanom učení naliehavý právny záujem, ktorý nie je daný, pretože žalobca mal možnosť domáhať sa priamo splnenia povinnosti, keďže rozsudok o žalobe na plnenie v sebe zahŕňa kladené alebo záporné riešenie otázky existencie práva alebo právneho vzťahu. Predmetná žalobca je nadbytočná, neplní preventívnu funkciu a nerieši predmet sporu definitívne. Tvrdenie žalobcu o zaplatení kúpnej ceny vo výške 73.025,62 eura za prevádzané nehnuteľnosti z kúpnej zmluvy zo dňa 10.12.2008 žalovaným považuje žalovaná v 2. rade za nepravdivé, pretože žalobca žalovaným v 1. a v 2. rade žiadne finančné prostriedky nevyplatil, navyše doklad, ktorý žalobca predložil, znel na sumu 2.000.000,- Sk, čo v prepočte na eurá zodpovedá sume 66.387,84 eura, a nie sume 73.026,62 eura, čo nič nemení na skutočnosti, že žalovaní neprevzali od žalobcu žiadne finančné prostriedky titulom kúpnej ceny. V zmluve o úvere absentuje podpis žalobcu ako veriteľa, ktorý absentuje aj na rovnopise zmluvy, s ktorým disponujú žalovaní. Návrh na kúpu nehnuteľností žalobcom nenavrhli žalovaní, ale pani B. U., ktorá vykonávala činnosť pre žalobcu. Zmluva bola navyše fiktívna, aby žalovaní si mohli vybaviť úver v banke, z ktorého by vyplatili žalobcovi úver zo zmluvy o úvere zo dňa 25.10.2007. V čase podpisu kúpnej zmluvy z 10.12.2008 bol ako vlastník predmetných nehnuteľností v KN evidovaný žalobca, a to na základe zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.10.2007, ktorá bola podpísaná v súvislosti so zmluvou o úvere zo dňa 25.10.2007, pričom vklad do KN na základe zmluvy o

zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti bol povolený dňa 30.10.2007. Účastníci zmluvy uzavreli dňa 10.12.2008 Dohodu o odstúpení od zmluvy - Kvitancia, v ktorej žalobca ako nadobúdateľ vyhlásil, že odstúpa od zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.10.2007, pretože žalovaní v 1. a v 2. rade ako predávajúci uhradili všetky záväzky zo zmluvy o úvere zo dňa 25.10.2007. Okolnosti, za ktorých bola uzatváraná kúpna zmluva zo dňa 10.12.2008, ako aj okolnosti týkajúce sa vzťahov medzi stranami sporu, ktoré uzavretiu zmluvy predchádzali, boli predmetom dokazovania v súdnom spore vedenom Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5C/8/2010, v ktorom mal súd za preukázané, že na Notárskom úrade JUDr. Ingrid Dubasovej nedošlo pri podpisovaní kúpnej zmluvy k vyplateniu dohodnutej, pričom sám žalobca v pozícii žalovaného v spore sp. zn. 5C/8/2010 vypovedal, že k vyplateniu kúpnej ceny malo dôjsť práve na Notárskom úrade JUDr. Ingrid Dubasovej.

7. Žalovaná v 2. rade ďalej uviedla, že Krajský súd v Trnave ako odvolací súd sa v potvrdzujúcom rozsudku č. k. 10Co/103/2011-138 zo dňa 20.3.2012 stotožnil so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v rozsudku sp. zn. 5C/8/2010, pričom na str. 4 a 5 rozsudku zosumarizoval priebeh udalostí vo veci a doplnil aj ďalšiu argumentáciu ohľadom správnosti záverov súdu prvej inštancie. Tento skonštatoval, ak by totiž skutočne došlo k odovzdaniu kúpnej ceny v plnej výške, t. j. 2,000.000,- Sk žalobcom zo strany žalovaného (na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10. decembra 2008) a naplnením tým obsahu zmluvy, bolo by nelogickým krokom následné uzavretie Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, a tiež dohody - pre prípad nezloženia kúpnej ceny v hotovosti do 10. marca 2009. Žalobcovia zjavne nemohli vedieť, čo je obsahom zmlúv nimi podpísovaných 10. decembra 2008, resp. nemohli mať vedomosť o následkoch podpísania takýchto zmlúv, keď rátať s tým, že „čistým zápisom“ vlastníckeho práva v liste vlastníctva budú môcť dosiahnuť poskytnutie úveru bankou, a následne splatiť poskytnutý úver žalovanému. Sám žalovaný uviedol, že takýto bol zamýšľaný zámer (požadovaný výsledok) podpisu zmlúv dňa 10. decembra 2008. Tieto zmluvy teda mali byť len fiktívne, a kúpna zmluva vôbec nemala byť vložená do katastra, pričom o týchto skutočnostiach presvedčení žalobcovia aj predmetné zmluvy podpisovali. Žalobcovia by sa nemohli uchádzať v žiadnej banke o poskytnutie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou, ak by žiadnu nehnuteľnosť skutočne nevlastnili. Žalobkyni 2/ by potom určite nemohol byť poskytnutý úver vo výške 700.000,- Sk zabezpečený nehnuteľnosťou v hodnote 2,199.981,28 Sk, ktorý jej bol ponúknutý dňa 19. januára 2009 bankou ČSOB, a. s. Pretože, ak by došlo naozaj k vyplateniu celej kúpnej ceny 2,000.000,- Sk a na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve by si účastníci konania dohodli, že do 10. marca 2009 navrhovateľa spätne odkúpia od odporcu nehnuteľnosti za kúpnu cenu 2,200.000,- Sk, pričom sa tak nestalo, tak potom jediným dôvodom, pre ktorý sa tak nestalo (pri reálnosti poskytnutia úveru 700.000,- Sk navrhovateľke 2/), bolo nevyplatenie tejto kúpnej ceny žalobcom zo strany žalovaného (prihliadajúc zároveň i na to, že pri tomto praktickom nevyplatení kúpnej ceny by si žalovaný odrátal sumu úveru 400.000,- Sk). Skutočnosť, že žalobcovia podpísali kúpnu zmluvu, ktorej obsahom boli ustanovenia o tom, že si ju prečítali, jej obsahu porozumeli, že obsahuje ich slobodnú vôľu a nebola uzavretá v tiesni, ešte neznamená, že týmto ustanoveniam aj bolo skutočne učinené zadost'. Taktiež úradné overenie podpisov na všetkých písomnostiach (zmluvách, dohodách i potvrdeniach) ešte nedokladuje aj ozajstné uskutočnenie týchto úkonov. V tejto súvislosti žalovaná v 2. rade navrhli pripojiť ako dôkaz spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/8/2010.

8. Žalovaná v 2. rade zároveň vzniesla námietku premlčania akéhokoľvek eventuálneho nároku žalobcu, ktorý by mu mohol vzniknúť v súvislosti s neplatnosťou kúpnej zmluvy z 10.42.2008. K návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že inzerát zverejnený na internetovej stránke Bazoš.sk bol falošný a ako dôkaz vykonštruovaný, pretože žalovaní tento inzerát vôbec nepodali. Potom čo žalovaná v 2. rade zistila, že na spomínanej internetovej stránke je zverejnený inzerát o ponuke predmetných nehnuteľností na predaj s jej telefónnym číslom, požiadala o pomoc advokáta, pričom od zamestnanec Bazoš.sk prišla emailová odpoveď, že inzerát bol vymazaný, a že ho podala osoba s telefónnym číslom XXX XXX XXX XXX. Advokát žalovanej v 2. rade zistil vyhľadím na internete, že predmetné telefónne číslo používala spoločnosť DKM Group, s.r.o., v ktorej bol žalobca jedným z konateľov.

9. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 14.11.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný fikciou doručenia z adresy trvalého pobytu, ktorú sám žalobca oznámil súdu ako doručovaciu adresu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní vôbec neospravedlnil. Nedostavil sa ani žalovaný v 1. rade, u ktorého bolo vykázané doručenie predvolania takisto fikciou doručenia, ktorý svoju neprítomnosť taktiež neospravedlnil. Súd preto podľa § 180 zákona

č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v 1. rade.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o úvere zo dňa 25.10.2007, potvrdením zo dňa 10.12.2008 o prevzatí finančnej hotovosti, oboznámením sa s podstatným obsahom súdneho spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/8/2010, predovšetkým rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/8/2020-96 zo dňa 8.11.2010 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/103/2011-138 zo dňa 20.3.2012, oboznámením sa s obsahom uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 8C/58/2012-15 zo dňa 3.5.2012, inzerátom vytlačným z internetovej stránky Bazoš.sk, emailovou komunikáciou medzi stranami sporu, listom žalobcu zo dňa 7.11.2011, emailovou komunikáciou právnej zástupkyne žalovanej v 2. rade so správcom internetovej stránky Bazoš.sk, výsledkom internetového vyhľadania podľa telefónneho čísla, výpisom z Obchodného registra SR ohľadom spoločnosti RUVA STAV, s.r.o. , ako aj vyjadreniami strán sporu, a zistil tento skutkový stav:

11. Zo zmluvy o úvere zo dňa 25.10.2007 súd zistil, že ju „uzavreli“ žalobca ako veriteľ ako žalovanými v 1. a v 2. rade ako dlžníkmi s odkazom na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na zmluve absentuje podpis žalobcu ako veriteľa, a preto nebola platne uzavretá v písomnej forme. Podľa textu zmluvy žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným na ich žiadosť úver vo výške 400.000,- Sk (13.277,57 eura). Uzavretím zmluvy mala žalobcovi vzniknúť pohľadávka voči žalovaným v sume 760.000,- Sk (25.227,38 eura), ktorá pozostáva z istiny úveru a z príslušenstva podrobne rozpísaného v zmluve. Splatnosť úveru podľa zmluvy bola do 25.4.2009.

12. Z potvrdenia zo dňa 10.12.2008 o prevzatí finančnej hotovosti súd zistil, žalovaní v 1. a v 2. rade podpisom na tejto listine „potvrdili“ prevzatie finančnej hotovosti 2,000.000 Sk (66.387,84 eura) ako kúpnu cenu za predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. Č., vyplatenú na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.12.2008. Potvrdenie neobsahuje informáciu o tom, od koho žalovaní prevzali finančnú hotovosť. Podpisy žalovaných na potvrdení boli osvedčené na Notárskom úrade JUDr. Ingrid Dubasovej.

13. Zo spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/8/2010 súd zistil, že predmetom sporu bola spočiatku žaloba o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv a listín s nimi spojených uzavretých medzi tými istými subjektami sporu, ibaže v opačných procesných pozíciách. V priebehu sporu súd pripustil zmenu žaloby, ktorou sa žalovaní v 1. a v 2. rade (v pozícii žalobcov) domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. Č.. Súd sa v rámci dokazovania zaoberal aj zmluvou o úvere zo dňa 25.10.2007, zmluvou o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.10.2007, kúpnu zmluvou zo dňa 10.12.2008, Dohodou o odstúpení od zmluvy - kvitancia zo dňa 10.12.2008, uzavretými medzi tými istými subjektami sporu, na ktoré sa odvolávali subjekty sporu aj v tomto konaní (8C/87/2012). Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 5C/8/2020-96 zo dňa 8.11.2010, ktorým, okrem iného, určil, že, žalobcovia v 1. a v 2. rade (pozn. žalovaní v spore sp. zn. 8C/87/2012) sú vlastníckymi nehnuteľnosťí nachádzajúcich sa v kat. úz. Č., zapísaných na LV vedenom Katastrálnym úradom Trnava, Správa katastra T. č. XXXX - rodinný dom s. č. 536 na parc. registra C č. 187/2 spolu s pozemkami parcely registra C, parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 220 m² a parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 68 m² v podiele 1/1. Rozsudok bol v určujúcom výroku potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/103/2011-138 zo dňa 20.3.2012 ako odvolacím súdom. Rozsudok súdu prvej inštancie v určujúcom výroku a potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nadobudli právoplatnosť tým istým dňom, dňa 26.3.2012.

14. Okresný súd Piešťany rozsudok č. k. 5C/8/2020-96 zo dňa 8.11.2010 vecne odôvodnil tým, že medzi subjektami sporu dňa 25.10.2007 uzatvorená zmluva o úvere a zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti v kat. úz. Č. (spornej nehnuteľnosti) i to, že žalobcovia svoj záväzok riadne a včas splácať tento úver neplnili, keď požičaných im bolo 13.277,57 eura, a oni splatili len 2.655,51 eura. Dňa 10.12.2008 došlo medzi účastníkmi konania k uzavretiu dohody o odstúpení od zmluvy - kvitancii, v ktorej žalovaný (pozn. žalobca v spore sp. zn. 8C/87/2012) potvrdil, že žalobcovia (pozn. žalovaní v spore sp. zn. 8C/87/2012) si splnili všetky svoje záväzky zo zmluvy o úvere vyplývajúce a že on odstúpuje od zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti. V ten istý deň došlo medzi účastníkmi konania na notárskom úrade JUDr. Ingrid Dubasovej v Trnave k uzatvoreniu spornej kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol predaj predmetných nehnuteľností za kúpnu cenu 73.026,62 eura, ktorá zmluva však bola uzatvorená, aby žalobcovia mohli za účelom kúpy sporných

nehnutelností požiadať banku o poskytnutie úveru, ktorým by mohli žalovanému (pozn. žalobcov v spore sp. zn. 7C/87/2012) splatiť záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere z 25.10.2007. V ten istý deň uzatvorili dohodu, že si žalobcovia (pozn. žalovaní v spore sp. zn. 8C/87/2012) 3 mesiacov odkúpia sporné nehnuteľnosti do svojho vlastníctva od žalovaného (pozn. žalobca v tomto spore), pričom uzavreli o tom aj zmluvu o budúcej zmluve. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd stupňa ustálil, že žalovaný nemienil sporné nehnuteľnosti od žalobcov kúpiť a žalobcovia ju nemienili predať, preto nemohli podpisom takejto zmluvy vyvolať právne následky jej podpísaním vyvolané, takáto kúpna zmluva nebola uzavretá vážne, trpí vadami vôle, čoho následkom je jej absolútna neplatnosť.

15. Krajský súd v Trnave ako odvolací v rozsudku č. k. 10Co/103/2011-138 zo dňa 20.3.2012 doplnil, že medzi účastníkmi konania bola dňa 25.10.2007 uzatvorená zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver vo výške 400.000,- Sk, čím žalovanému vznikla pohľadávka voči navrhovateľom vo výške 760.000,- Sk s lehotou splatnosti do 25. apríla 2009. Zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti v zmysle § 553 Občianskeho zákonníka bola medzi účastníkmi uzavretá takisto 25.10.2007 na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky odporcu zo Zmluvy o úvere. Na jej základe bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v obci a kat. úz. Č., zapísanej na Správe katastra v T. v LV č. XXXX ako rodinný dom s. č. 536 s príslušenstvom, postavený na parc. č. XXX/X U. Z.. O., ďalej parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 220 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 68 m². Dňa 19. marca 2008 bol účastníkmi podpísaný Dodatok k Zmluve o zabezpečení záväzku prevodom práva k nehnuteľnosti, ktorý zmenil článok III. Zmluvy. Dňa 10. decembra 2008 bola medzi účastníkmi konania uzavretá Dohoda o odstúpení od zmluvy - Kvitancia, v ktorej zmluvné strany vyhlásili, že ich vzájomné záväzky sú vysporiadané a žiadna zo zmluvných strán si nebude nárokovať žiadne iné práva, resp. finančné vyrovnania. V rovnaký deň účastníci konania uzavreli kúpnu zmluvu, ktorou navrhovatelia (ako predávajúci) predali odporcovi (ako kupujúcemu) vyššie popísané nehnuteľnosti za kúpnu cenu 2,000.000,- Sk, ďalej zmluvu o budúcej kúpnej zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli, že budúcu kúpnu zmluvu uzavrú do 10. marca 2009 (ktorou odporca späťne prevedie na navrhovateľov vlastnícke právo k nehnuteľnostiam) a tiež dohodu - pre prípad nezloženia kúpnej ceny v hotovosti do 10.3.2009 - že navrhovatelia nebudú odporcovi brániť v užívaní nehnuteľností, resp. nebudú podávať na odporcu trestné oznámenia, podnety na súd, či podnikat' iné právne kroky. Z takto načrtnutého priebehu udalostí predchádzajúcich súdному konaniu, vychádzajúc pritom zo skutkových zistení, najmä však z výsluchov účastníkov konania a svedkov, je zrejmé, že kúpna zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania (dňa 10. decembra 2008) nebola uzavretá s úmyslom vyvolať následky zákonom pre ňu predpokladanými, ale mala slúžiť len na deklarovanie postavenia odporcu ako akéhosi záložného veriteľa navrhovateľov, čo potvrdzuje aj v rovnaký deň podpísaná Zmluva o budúcej kúpnej zmluve. Ak by totiž skutočne došlo k odovzdaniu kúpnej ceny v plnej výške, t. j. 2,000.000,- Sk navrhovateľom zo strany odporcu (na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10. decembra 2008) a naplnením tým obsahu zmluvy, bolo by nelogickým krokom následné uzavretie Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a tiež dohody - pre prípad nezloženia kúpnej ceny v hotovosti do 10.3.2009. Navrhovatelia zjavne nemohli vedieť, čo je obsahom zmlúv nimi podpísovaných 10.12.2008, resp. nemohli mať vedomosť o následkoch podpísania takýchto zmlúv, keď ráтали s tým, že „čistým zápisom“ vlastníckeho práva v liste vlastníctva budú môcť dosiahnuť poskytnutie úveru bankou a následne splatiť poskytnutý úver odporcovi. Sám odporca uviedol, že takýto bol zamýšľaný zámer (požadovaný výsledok) podpisu zmlúv dňa 10.12.2008. Tieto zmluvy teda mali byť len fiktívne a kúpna zmluva vôbec nemala byť vložaná do katastra, pričom o týchto skutočnostiach presvedčení navrhovatelia aj predmetné zmluvy podpisovali. Navrhovatelia by sa nemohli uchádzať v žiadnej banke o poskytnutie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou, ak by žiadnu nehnuteľnosť skutočne nevlastnili. Navrhovateľke 2/ by potom určite nemohol byť poskytnutý úver vo výške 700.000,- Sk zabezpečený nehnuteľnosťou v hodnote 2,199.981,28 Sk, ktorý jej bol ponúknutý dňa 19. januára 2009 bankou ČSOB, a. s. Pretože ak by došlo naozaj k vyplateniu celej kúpnej ceny 2,000.000,- Sk a na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve by si účastníci konania dohodli, že do 10. marca 2009 navrhovatelia späťne odkúpia od odporcu nehnuteľnosti za kúpnu cenu 2,200.000,- Sk, pričom sa tak nestalo, tak potom jediným dôvodom, pre ktorý sa tak nestalo (pri reálnosti poskytnutia úveru 700.000,- Sk navrhovateľke 2/), bolo nevyplatenie tejto kúpnej ceny navrhovateľom zo strany odporcu (prihliadajúc zároveň i na to, že pri tomto praktickom nevyplatení kúpnej ceny by si odporca odrátal sumu úveru 400.000,- Sk). Skutočnosť, že navrhovatelia podpísali kúpnu zmluvu, ktorej obsahom boli ustanovenia o tom, že si ju prečítali, jej obsahu porozumeli, že obsahuje ich slobodnú vôľu a nebola uzavretá v tiesni, ešte neznamená, že týmto ustanoveniam aj bolo skutočne učinené zadosť. Taktiež úradné overenie

podpisov na všetkých písomnostiach (zmluvách, dohodách i potvrdeniach) ešte nedokladuje aj ozajstné uskutočnenie týchto úkonov. Ak boli potom navrhovatelia uvedení do omylu pri podpisovaní kúpnej zmluvy zo dňa 10. decembra 2008 a takúto zmluvu aj podpísali, podpísali ju bez správnej či dostatočnej predstavy o jej dôsledkoch, pretože pri vedomosti o následkoch jej podpísaním spôsobených, by k takémuto právnomu úkonu nepristúpili, takúto kúpnu zmluvu by nepodpísali. Keď teda súd prvého stupňa ustálil, že kúpna zmluva z 10.12.2008 nebola uzavretá účastníkmi konania platne, pretože nebola uzavretá vážne, resp. trpí vadami vôle či vadami prejavu vôle, a preto je absolútne neplatným právnym úkonom, ustálil tak správne a takúto zmluvu správne označil za neplatnú ex tunc pre nedostatok zhody vôle s prejavom a pre nedostatok vážnosti takúto zmluvu uzavrieť.

16. Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 8C/58/2012-15 zo dňa 3.5.2012 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd zakázal žalovaným v 1. a v 2. rade scudzíť či založiť predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. Č. až do právoplatného rozhodnutia súdu o zaplatenie sumy 20.000,- eur žalobcovi, ktorá zodpovedá dlžnej sume žalovaných z pôžičky voči žalobcovi v čase podania návrhu. t. j. k 16.4.2012. Žalobca mal za to, že v prípade úspechu v spore nebude možné od žalovaných vymôcť dlžnú sumu v exekučnom konaní, ak žalovaní už nebudú vlastníť predmetné nehnuteľnosti.

17. Na internetovej stránke Bazoš.sk bol dňa 11.4.2012 zverejnený inzerát, ktorým bol ponúknutý dom v Červeníku na predaj za kúpnu cenu 50.000,- eur s telefónnym číslom, ktoré využívala žalovaná v 2. rade. O zverejnenie inzerátu požiadala osoba, ktorá disponovala s telefónnym číslom, ktoré v danom čase bolo vedené na spoločnosť s obchodným menom DKM Group, s.r.o, s neskorším obchodným menom RUVA STAV, s.r.o., v ktorej bol v čase zverejnenia inzerátu konateľom aj samotný žalobca.

18. Z emailovej komunikácie medzi stranami sporu a z listu žalobcu zo dňa 7.11.2011 súd zistil, že žalobca sa pokúsil o mimosúdne vyriešenie sporu, keďže požiadal žalovaných o vrátenie časti kúpnej zmluvy, ktorú mal žalovaným odovzdať z neplatnej kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva žalovaných k nehnuteľnostiam v prospech žalobcu. Žalovaní odmietli pristúpiť na dohodu s tým, že od žalobcu neprevzali žiadnu peňažnú sumu titulom kúpnej ceny.

19. Právna zástupkyňa žalovanej v 2. rade na pojednávaní dňa 14.11.2019 predniesla súdu, že žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na požadovanom určení, čo bol povinný preukázať tak podľa Občianskeho súdneho poriadku, ako aj podľa súčasného Civilného sporového poriadku. Z toho dôvodu navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

20. Súd vec právne posúdil nasledovne:

21. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

24. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

27. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

28. Podľa § 100 ods. 1, 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

29. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

32. Podľa § 80 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“ v príslušnom znení), v znení účinnom ku dňu začatia konania, t. j. 6.6.2012, kedy bola žaloba doručená súdu, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení otcovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho); b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

33. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 prvej vety CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (pozn. pred 1. júlom 2016). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

34. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

35. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

36. Podľa § 215 ods. 2 CSP skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

37. Vykonaným dokazovaním listinami, a to zmluvou o úvere zo dňa 25.10.2007, potvrdením zo dňa 10.12.2008 o prevzatí finančnej hotovosti, oboznámením sa s podstatným obsahom súdneho spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/8/2010, predovšetkým rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/8/2020-96 zo dňa 8.11.2010 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/103/2011-138 zo dňa 20.3.2012, oboznámením sa s obsahom uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 8C/58/2012-15 zo dňa 3.5.2012, inzerátom vytlačeným z internetovej stránky Bazoš.sk, emailovou komunikáciou medzi stranami sporu, listom žalobcu zo dňa 7.11.2011, emailovou komunikáciou právnej zástupkyne žalovanej v 2. rade so správcom internetovej stránky Bazoš.sk, výsledkom internetového vyhľadania podľa telefónneho čísla, výpisom z Obchodného registra SR ohľadom spoločnosti RUVA STAV, s.r.o. , ako aj vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že medzi subjektami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o úvere zo dňa 25.10.2007, zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.10.2007, kúpnej zmluvy zo dňa 10.12.2008, dohody o odstúpení od zmluvy -

kvitancia zo dňa 10.12.2008, ktoré boli predmetom dokazovania v spore vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5C/8/2010, v ktorom súd vykonaným dokazovaním uzavrel, že kúpna zmluva zo dňa 10.12.2008 ohľadom kúpy nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. Č. žalobcom ako kupujúcim od žalovaných ako predávajúcich, je absolútne neplatná pre nedostatok vôle zmluvných strán, a preto Okresný súd Piešťany rozsudkom č. k. 5C/8/2020-96 zo dňa 8.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/103/2011-138 zo dňa 20.3.2012 určil, že žalobcovia v 1. a v 2. rade (žalovaní v spore sp. zn. 8C/87/2012) sú vlastníkami predmetných nehnuteľností v podiele 1/1.

38. Žalobca sa predmetnou žalobou, vedenou pod sp. zn. 8C/87/2012, domáhal určenia výšky dlhu žalovaných v 1. a v 2. rade v sume, ktorá zodpovedala rozdielu medzi kúpnu cenou za predmetné nehnuteľnosti vo výške 73.026,62 eura, ktorú im mal vyplatiť žalobca, a dlžnou sumou úveru vo výške 22.571,87 eura, ktorý mu mali žalovaní splatiť po obdržaní finančného obnosu z tejto kúpnej ceny, pričom tento rozdiel predstavoval sumu 50.454,75 eura. Žalobca zastával názor, že súd sa v rozsudku vydanom v inom spore medzi tými istými subjektami, a to v rozsudku č. k. 5C/8/2010-96 zo dňa 8.11.2010, dostatočne nevysporiadal s tým, aký záväzok vznikol žalovaným voči žalobcovi z absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, keďže žaloba nevlastní ani predmetné nehnuteľnosti, a nemá ani peniaze, ktoré zaplatil za ich kúpu, a v tom videl neistotu svojho právneho postavenia, od čoho odvodzoval naliehavosť svojho právneho záujmu na požadovanom určení.

39. Žalobný nárok je v danom prípade žalobou podľa § 137 písm. c). CSP o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem žalobcom na požadovanom určení je uvedený veľmi všeobecne. Navyše, ak by súd aj žalobe vyhovel, viedlo by to k vzniku ďalších súdnych sporov, pretože žalobca sa mohol žalobou priamo domáhať uloženia povinnosti žalovaným v 1. a v 2. rade na zaplatenie sumy vo výške dlhu, kedy by súd vznik a trvanie predmetného dlhu žalovaných voči žalobcovi musel posúdiť ako predbežnú otázku. Keďže žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na požadovanom určení, na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd musel žalobu zamietnuť. Preto sa už nezaoberal ani dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania, keďže to nebolo potrebné pre rozhodnutie súdu vo veci samej (I. výrok).

40. K žalobcom tvrdenej údajnej neúplnosti a nezrozumiteľnosti rozsudku vydaného tunajším súdom vo veci sp. zn. 5C/8/2010, konajúci súd iba pre úplnosť poznamenáva, že predmetom sporu vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 5C/8/2010 bolo určenie vlastníckeho práva žalobcov (pozn. v spore sp. zn. 8C/87/2012 v pozícii žalovaných) k predmetným nehnuteľnostiam, a preto súd vykonával dokazovanie iba v rozsahu nevyhnutnom pre zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci samej. Ďalej, právne záväzná je vždy „iba“ výroková časť právoplatného súdneho rozhodnutia, a nie jeho odôvodnenie, ktoré podľa žalobcu, v určitých úsekoch vykazovalo znaky nezrozumiteľnosti. Konajúci súd dodáva, že civilné sporové konanie nemôže slúžiť na preskúmavanie zákonnosti a správnosti právoplatných rozsudkov vydaných všeobecnými súdmi v iných konaniach, a od údajnej nesprávnosti nemôže žalobca dôvodne odvodzovať svoj žalobný nárok na požadovanom určení. V danom prípade si konajúci súd dovoľuje poznamenať, že po prečítaní a posúdení rozsudku č. k. 5C/8/2010-96 zo dňa 8.11.2010 vo všetkých jeho súvislostiach možno dôjsť iba k jedinému záveru, a to k tomu, že v rámci dokazovania súd mal za nepochybne preukázané, že žalobca (v pozícii žalovaného) žiadnu finančnú hotovosť vo výške 2.000.000,- Sk žalovaným (v pozícii žalobcov) titulom kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti neodovzdal, ako to aj zhrnul odvolací súd (viac odsek 15. tohto odôvodnenia). Už len preto sa žalobný nárok žalobcu javí byť ako skutkovo a právne nedôvodný.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Nakoľko v tomto spore boli vo veci plne úspešní obaja žalovaní, a neboli zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 1 CSP by mal priznať obom žalovaným nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Keďže žalovanému v 1. rade preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, za použitia

základných princípov podľa čl. 4 ods. 2 CSP (analógia) a čl. 17 CSP, v spojení s § 262 ods. 2 CSP, súd žalovanému v 1. rade náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (II. výrok) a priznal žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v troch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).